

Preus de subscripció

En Barcelona. . . 1'00 ptas. trimestre
 Resto Catalunya. 1'50 » »
 Resto d'Espanya 2'00 » »
 Extranger. . . 15'00 » l' any.

DIRECCIÓ

Viladomat, 164, 4.^{rt}, 1.ra

ADMINISTRACIÓ

Tallers, núm. 45, 1.er

Preus de cada número

Número corrent. 10 centims
 Id. atrassat. 15 id.
 Sucursal pèra cartas y avisos:
 en l' Arxiu l'irich-dramàtic de don
 J. Gelabert, Unió, 5, 3 er, 2 na.

A 'ls subscriptors morosos

A pesar de que de tant en tant recordem a'ls de fora que envihin l' import de las respectivas subscripcions, n' hi ha alguns que no 'l remeten.

A aquestos se dirigeix avuy la Administració de LO TEATRO CATALÀ, preguntlos que tingan la bondat de cumplir y no deixar passar mes temps sense posarse a'l corrent, á fi de no perjudicar; puig no es de créuer que pretenguin rébrer lo periódich y no pagar lo que tenen deber de satisfer.

Si á fi de mes ne queda algún que no hagi fet cas de 'l present avís, se li farà saber directament per medi de 'l primer número d' Octubre la cantitat que degui, suspent després l' envió de 'l setmanari.

L' import pòt ser remès en sellos de correu.

A "La Veu de Catalunya"

LO TEATRO CATALÀ. Barcelona, 25 d' Agost: Treballs preparatoris, per P. de R. Anuncia que procura treballar ab constancia pèra obtenir que nostra llengua s' escrigui per tothom ab principis gramaticals fixos y uniformes.

Lo mateix número de *La Veu de Catalunya*, corresponent a'l día 2 de l' actual, que entre las cosas assenyaladas de la premsa catalanista, inclou lo que deixem copiat, inserta en altra de las seccions lo que segueix:

«Malgrat á l'acort prèp pe'l Consell general d'Instrucció Pública, lo centralisme no vól dexar la idea de que

les plassas de mestre ab sou de dos mil pecetes, siguen provehides per medi d' oposicions fetes á Madrid, donchs axi consta en un projecte escampat entre los diaris pe'l ministre senyor Groizard.

Aquest nou privilegi ha d' ésser combatut ab constancia per tots quants estimen lo benestar de'l magisteri català, puix si per desgracia s' arriba á plantejar la reforma, veurem nostres millors escoles públiques plenes de gent forastera, mentres les mestres fills de Catalunya, sense influencies y sense diners, s' haurán de quedar com uns pobres ignorants ensenyant en les escoles de més petita importancia.

De totes maneres aço no es mes que un projecte. Deu faça que no 's porte á cap, per bé de'l magisteri català y per bé de les inteligencies de'ls fills de nostra terra.»

Estem conformes en que s' ha de combátrer aquet nou privilegi; pero si s' ha de obrar en aquet sentit, no es per pòr de que si arribès á plantejarse la reforma nostras millors escoles públiques s' omplirían de mestres forasters, sino porque lo que s' intenti fer en aquet particular obligant á celebrar oposicions, no convé que disposi que aquéstas hagin de tenir lloch á Madrid.

Això seria un acte centralisador ridícul, porque no 's comprén que las oposicions fetas á Madrid puguin donar millor resultat que si se celebran en qualsevol altre punt d' Espanya, quant Madrid es la població ahont poden surtir pitjors, per las molts influencias y 'ls moltíssims medis que 'ls aspirants menos aptes podrian allí utilizar en perjudici de aquells que se refiessin tan sols de 'l sèu talent y de la seva instrucció.

Si no hi haguès aquet temor, no haurían de espantarse per cert los mestres catalans; puig estem segurs que surtirían molts d' ells vencedors contra aspirants d' altrás provincies, tota vegada que de Catalunya n' han eixit verdaderas notabilitats en la ciencia pedagógica. Aixís es que, tenint molts mérits científics, també 'ls aspirants de nostra comarca podrian guanyar las plassas de dos mil pessetas ó de major consignació.

L'argument principal que pòt aduhir-se en contra de lo que 's intenta, estriba en que no 's necessita semblant reforma, y que encara que fòs de alguna utilitat, no deuría may tolerarse que 's realisès á Madrid, pe'ls gastos que ocasionaríá inútilment a'ls concurrents, esceptuant a'l que surtís guanyador de la plassa á que tots ells optarian.

Lo projecte es descabellat: 1.er, perque subjecta á exámens á personas que han acabat una carrera y mòltas de las quals ja la exerceixen. 2.ª, perque se obligaríá a'ls professors aspirants á gastar quantitats (que mòlts no tindrían) per viatjes y fondas; y 3.er, perque Madrid no t'è cap superioritat en aquest assumpte respecte á mòlts altres punts de la nació.

Consti, per lo tant, que ningú que tinga un cabal concepte de 'l magisteri ha d'avenir-se á la innovació á que 'ns referim, y per 'xò estem a'l costat de nostre estimat company a'l protestar de la projectada reforma que confiem no s' arribará á véurer implantada.

* *

Aqueixas consideracions generals tenen encara mes motiu de ser recordadas tractant-se de las escolas catalanas, perque respecte á aquéstas hi ha altrás causas especials per' oposar-s'hi, y a'l parlar d' això esperem tenir l' apoyo de *La Veu de Catalunya* y de tothom que estimi 'l progrès de la ensenyansa en nostra terra.

Deixem ja exposat que no considerem a'ls mestres catalans á menos aptituds que a'ls que no ho són per' desempenyar plassas importants en la ensenyansa oficial; pero, concretant-nos á nostre Príncep, ha de ser mòlt millor que 'l professor entengui sempre ab perfecció a'ls deixebles, y per aquesta circumstancia es natural que donguem la preferència a'ls que sigan catalans, però que resulti mes profitós lo seu treball.

Avuy, oficialment, no sols són castellans los llibres de text, sino que 's donan en castellá las explicacions en las classes, y això fa que 'ls alumnos necessitin mes penetració per' compèndrer de vegadas lo verdader sentit de lo que se'ls diu. Si 'l mestre es català, encara que complint son deber expliqui *en castellá*, quant noti que algún noy no 'l comprén bé, t'è 'l recurs de fer-se entendrer, perque pòt dirli, si vól, *en catalá*, y 'l deixeble aclarará 'l dubte y no surtirá de l' aula ignorant lo que li convé saber.

Si 'l mestre es castellà, succeheix que no entèn gens a'l principi, y casi gens mes tart, lo nostre idioma; lo qual ha de ser sempre una dificultat, tot y referint-se á plassas de dos mil pessetas que, per ser de certa categoria, corresponen á classes que no sían de primeras lletres.

Però com lo difícil de las cosas es per regla general lo primer pás, si 's tira avant lo projecte que combatem, aixís com primer será provehint plassas de quatre-cents duros, després se farà ab las de mes petita assignació, y allavors sí que nostres pobres mestres podrian tocarne funestos resultats, que serían també desastrosos pe'l catalanisme, perque ab mestres castellans en las escolas de ensenyansa elemental, aquesta seria insuficient en mòlts cassos y 's perdria enterament per sempre la esperança de que s' implantès la assignatura de la llengua catalana.

Tenim necessitat de que això no siga, y per consegüent un de 'ls medis pèra lograr que no 's porti may á efecte aquet segon propòsit que, implantat lo primer—com ja s' intenta—podria serne conseqüència

lógica, es treballar en unificar nostra gramática y procurar que 's declari de text en Catalunya. Guanyada aquesta trinxera, tindrem seguretat de salvar la situació de 'ls pobres mestres, perque havent-se de cursar gramática catalana, per precisió haurá de ser catalá 'l mestre que n' ensenyi; ab lo qual se lograrà arrelar lo coneixement de nostra llengua y fer un bé general a'l professorat de la regió.

A obtenir tan patriòtic resultat va nostre projecte d'unificació. Per 'xò 'ns plau que *La Veu de Catalunya* s' hagi ocupat d' ell en la forma estampada sota 'l títol de 'l present article; per 'xò confiem que tan valent setmanari no 's desdenyará de ajadar-nos en la empresa, com de segur hi ajadarán algunas personas que simpatizan ab la idea nostra; útil sempre á la causa catalanista y ara oportuna y necessaria per bé de la ensenyansa y de 'l magisteri catalá.

P. DE R

REVISTA DE ESPECTACLES

Tívoli.—Se contan per llenos las representacions de *Miss Robinson*.

Los aplausos a'l pintor y a'l dibuixant, Srs. Soler y Labarta, cada día van creixent. Fins en la música lo públich hi posa mes atenció.

Alternan en lo paper de protagonista, fentlo las dos á la perfecció, las Srtas. Pretel y Martínez, que obtenen aplausos.

—*Concerts Euterpe.* — (Seté de la temporada.) — Ab menos concurrencia que en alguns de 'ls anteriors, tingué lloch aquet. lo diumenge passat.

Formaban lo programa la bellíssima sinfonía de *Mignon*, de Thomas; la sentida fantasia elegiaca á la memoria de Clavé, de Porcell; un bonich minuet de R. Giménez; una serenata de Sivari; una sinfonía titulada *Taormina*, en la qual lo mestre Ribera (Cosme) nos doná un' altra proba de sos ben cimentats coneixements d' instrumentació, y 'ls restants números, composicions á veus solas pèra coro y orquesta de 'l Sr. Goula (pare).

Lo mes important de 'l programa, per part de cert públich, era la composició que s' estrená y estava escrita pèra coro y orquesta, titulada *La Redempció de Africa*, de 'l citat Sr. Goula.

La imparcialitat que sempre guía nostra ploma, 'ns obliga diguem que hi figura com soci comanditari lo mestre compositor que després citarem.

No deixa la lletra de tenir cert ayre original y tendencias que en part responen a'l títol de la composició; pero está faltada d' aquella grandesa á qual sombra hi viuen en estret llas redemptor y redimit.

En los primers compassos sembla vulgui 'l músich entrar de plé a'l género grave, sever, iniciant los contrabaixos la tónica mentres los demás intruments, sembla vulguin, ab imitacions armónicas y moviment progressiu ascendent, preparar l' atenció de'l públich pèra desplegar, a'l entrar la part coral, la forma estesa, gran, magestosa.

Però aixó, com hem dit, sembla vulgui ferho'l músich; no passa de las bonas intencions. S' entreté divagant, fent uns quants acords sobre 'l pedal, no resolguent cap iniciació y distreyent a'l públich ab un preludi que no va en lloch ni res diu.

Y a'l entrar de frente á *La Redempció d' Africa*, ho fa ab capital comanditari de 'l soci Arditti, present, si la memoria no 'ns es infiel, quasi la forma y fondo de sa bellíssima *Gavotta*.

qualsevol altre puesto, y veure's obligada á no surtir de casa y gastar en remeys y metjes?

¿De qué li haurían servit las 6 ó 12 pessetas que tingués *enguardioladas*, jni que fossin los 40 duros! si estès obligada á fer llit mes de tres mesos?

A mes, que 'ls diners en la guardiola están exposats á que 'ls hi robin,—perque á casa de 'ls pobres també hi van lladres de vegades—y allavors, *jadíos, mi dinero!*

¿No val mes ser d' una germandat que a l cap de tres mesos de haverhi entrat, ja 's tèn dret á cobrar á lo menos 54 duros per una malaltia?

Enteinse d' això be 'ls treballadors, fassinne cas, fixins'hi be y veuran si es positiva la utilitat de las verdaderas germandats.

Las verdaderas, las que están ben montadas.

Lo convenient es escullir la que tinga mes dret á ser favorescuda.

Pero d' això 'n parlarem en altre número.

REPERTORI DE FORA

Mataró, 11 de Septiembre.

En la societat Nova Constancia, de que soch soci y sempre 'n dich alguna cosa respecte á funcions, dissapte no n' hi va haver; pero va haverhi gran ball ab orquesta que avans de comensar lo ball va tocar alguna pessa en lo café, 'sent molt aplaudida per la afinació y ajust.

A l vespre de l dissapte, la companyia de l Sr. Tutau, representá en Euterpe *La cabaña de Tom*, veyentse molt aplaudits tots los que hi prengueren part, y diumenge s' estrená 'l drama en 5 actes *La Loca de la aldea*, distingintse las Sras. Mena y Pallardó y per la part de ls actors los Srs. Tressols, Serrallera, Parreño, Llibre y Guilemany. Es drama que ha agradat moltíssim.

A las tardes hem tingut dugas moxigangas en la plassa de toros.—E. R.

Vilanova y Geltrú, 9 de Septiembre.

Divendres, la companyia que actúa en lo Tivoli, representá *Apuros de un comadrón*, *El Monaguillo* y *El Chaleco blanco*, distingintse la tipte Sra. Clotilde Romero.

Ahir dissapte á la tarde, 'l episodi nacional *Cádiz* y *El Chaleco blanco*. En quan á la primera, diré que tingueren de repetir alguns números; en la segona agradá molt la banda de cornetas. A la nit ab un plé á curull, *habiéndose agotado las localidades*, se representá *Mam' zelle Nitouche* y *El Chaleco blanco*. En la primera se posaren á bona altura la Sra. Romero y 'l Sr. Sanchiz, y en la segona los Srs. Bolúmar y Sanchiz, junt ab tota la companyia. Fou molt aplaudida, tant com á la tarde, la banda de cornetas.

La concurrencia surti molt satisfeta.

Per' avuy está anunciat lo despedida de la companyia, posant en escena, entre otras obras, la tan aplaudidissima sarsuela *La Verbena de la Paloma*.

Veurem com anirá.—F. MESTRES.

Sabadell, 7 de Septiembre.

La companyia de l Sr. Borrás, ha posat en escena 'l drama *El Registro de la policia*, en quin desemenyo han obtingut aplausos, á mes de l esmentat director, los principals artistas que l acompanyaren y de quins ne faig especial menció per ser sapigut que tenen dots artísticas demostradas molts vegades.

Però aquesta obra, ó millor dit, sa representació, va donarnos á conèixer á la aplaudida actriu D.ª Dolors Muntal desemenyant un caràcter que fins ara no havia presentat; això es, fent la part de característica (lo paper de *Zurda*), posant de relleu notables facultats que li valgueren merescuts aplausos. En elogi de la Sra. Muntal, puch dir que molts la trobaren á la altura de la Munner, per l' acert y la veritat en la presentació de 'l tipo. — PLACIT.

Olot, 10 de Septiembre.

Fa poch vaig assistir en lo teatro á una extraordinaria funció. Se posá en escena *Marina* y *Las Campanadas*. En la *Marina* cantá 'l tenor D. Jaume Casanyas, que fou molt aplaudit ab justicia; y això que no tenia la veu prou com cal, porque havia arribat lo mateix dia á la tarde.

Després de haver ballat la Srta. Monroc *La Silfide*, se desemenyá *Las Campanadas* ab molt acert, siguent en extrem aplaudits la Srta. Soler y 'l Sr. Miquel.

També's posá en escena *Miss Helyett*, ben desemenyada, en especial per las Srtas. Franch (*Miss Helyett*) y Soler (*Lola*), y pe'ls Srs. Soler (*Esmittsson*), Miquel (*Ricardo*), Puig (*Jaime*) y Tóldos (*León*), resultant molt aplaudida.

Ahir se posá *Las Campanas de Corrión* y *La Verbena de la Paloma*, ab un plé complert.

En *Las Campanas*, estigueren bè tots. En lo segon acte varis joves regalaren un bonich quadro, junt ab una poesia titulada *La Fama*, á la Srta. Soler, en proba de las simpatias que s' ha guanyat entre nosaltres. Es un paisatge á l' oli, ab march de vellut de seda. Felicitem á la Srta. Soler y a'ls joves donadors de l mencionat quadro.

La Verbena fou aplaudida fins á mes no poder, sobre tot las Srtas. Soler y Franch, la Sra. Aparicio, y 'ls senyors Puig, Tóldos, Miquel y altres.

Molta part de 'l éxit la tèn també 'l director de orquesta Sr. Contí, qu' no 's pòt negar es un mestre com *il faut*.

¡Fanch!

(MONÓLECH D' UN BARCELONÍ.)

*Carré mal empedrat y ab aceras estrechas.
Plou. xim-xim d' aquell modo que molesta.
Surt lo barceloní ab los pantalons remangats y enfangat de peus.*

*Hay fango fins á genollo
en las calles de Madrid;
mes lo qu' es en las d' aquí
tenim fango fins al collo.
Cauhen no mes quatre gotas,
cuatre gotetas no mes,
y tenim tots los carrés
plens de fanch; bè prou ho nótas.*

(Mirantse 'l calsat.)

¡Y quin fanch! ¡Es fastigós!
Enganxa com l' aygua-cuyt:
si caminas ab descuyt,
relliscas y ¡vaja... adios!
Si no vols quedá' encastat
tens de caminá' ab los fins
de no caure' y quedar dins
d' un de 'ls sots de l' empedrat.
De sots n' hi ha en abundancia:
si en un cáus ja has begut oli;
no trobarás qui 't consoli
ni t' arrendi la ganancia.
Quant un cáu, es sapigut
que fa riurer molt: ¿per qué?
¡no ho sè pás! Lo que si sè,
que jo mateix hi he rigut.
Que algú rigui no sab mal:
lo que 'n sab y es cremadó,
es que quedas com turró
enmelat de 'ls de Nadal.

No 's guanya ni per botinas:
enfargats fins á las gomas
veureu que saltan molts homes,
y que saltant fan tentinas.

(Se posa sota la llosana d' un balcó.)

T' esquitxas los pantalons
qu' es un fástich y un neguit...
A 'ls poch's passos, tot seguit
ja caminas ab garrons.

(Mirantse 'ls seus.)

Si t' arremangas com póts,
a 'l mirarte tothom diu:
—¡Mira aquell, va á passá' 'l riul—
Y ets la broma de 'ls xicots.
Si en l' acera seguint vás,
com es costum, á má dreta,

trobas un senyoreta
y, ¡vaja! cedeixli 'l pás.
T' aturas per contemplar
dos ditets de pantorrilla,
y fins dalt la coronilla
t' esquitxa un carro a 'l passar.
Y lo més estrany de 'l fanch
es lo seu génit... *alegre*,
puig demunt de 'l blanch es negre
y demunt de 'l negre es blanch.

(*Mirantse 'ls esquitxos de 'l pantalons.*)

Los sabaters prou hi riuhen
quant veuhen que plou, ¡carat!
¡Que 'ls hi agrada que 'l calsat
s' enfangui! Com d' aixó viuen....
Y 'l mateix los llimpia-botas.

¿Hi ha sequedat? ¡Malament!
¿Plou á barrals? A 'l moment
ja surten ab las capsotas.
A 'ls llimpia-botas, jo 'ls tinch
comparats ab lo cargol.

¿Ha plogut y surt lo sol?
Tot seguit diuhen:—Ja vinch.—
Mes, tornant a 'l fanch; per mí
no hi ha res més fastigos.

Si cosa possible 'm fós,
si jo pogués consegüí
lo que fa temps tinch pensat
per no enfangarme las botas
tot saltant com las granotas,
fóra ma felicitat.

¿Saben qué? De pensaments
prou 'n tinch y 'n faig derrotxé.
Donchs es... aná' sempre en cotxe.
No m' enfangaria gens.

(*Comensa á plóurer ab forsa; passa un tramvia ple de
gent; nostre protagonista s' hi fica (tothom hi cab)
Los transeunts que no portan parayguas se mullan,
es natural.*)

TELÓ. PAUSAT y... hasta un altre.

LLUÍS MILLA.

REUNIONS PARTICULARS

CENTRO CONDAL.—Ab una concurrencia numerosa y a 'l mateix temps escullida, tingué lloch dissapte passat la inauguració de las funcions de aquesta societat, instalada en lo teatro Olimpo.

Se posá en escena la comedia en tres actes *El amigo Fritz*, en la que hi prengueren part las senyoras Puchol, Santana y Guart y 'ls coneguts aficionados Sres. Barceló, Parera, Moreno, Bover, Canut y Baleta.

En lo desempenyo 's distingiren notablement las damas y 'ls Srs. Barceló y Parera, com aixís també los Srs. Canut y Baleta. Recomanem a 'ls dos últims que segueixin la carrera teatral, que—á continuar com avuy,—'ls augurem un porvenir.... de xarol.—J. C.

CIRCUL REPUBLICÁ CENTRALISTA. (*Poble Nou*).—Baix la direcció de 'l Sr. Rojas se posá en escena 'l primer día de Festa major, *La Muerte civil*.

Lo Sr. Rojas féu un *Laurencio* de primera: ben entés y millor sentit. Potser descuydat en lo primer acte; pero detalladíssim en los dos últims. A 'l final va fer una mort casi a 'l viu, treyent gran partit de aquella antiestética escena. Lo públich aplaudí, tardant una mica á ferho, porque en totas las mans hi havia mocadors que las destorbaban.

Lo Sr. Mas digué lo paper de *Doctor* com un mestre. La nena Tressols féu una *Laureta* candorosíssima. La senyora que desempeuyá 'l paper de *Luisa*, molt bè. Los demés.... malament.

Per pessa se representá *Castor y Polux*, y fora de

l' actor encarregat de *Félix* que 'l digué bastant posat á la rahó, tots los demés estigueren un *poquito* desiguals; sobre tot lo que feya de *Ramón*. — **MIRLORT-AGI.**

LA LIRA.—Tenim poch espay y no podem exténdre'ns ressenyant la representació de *Las euras de 'l mas*, donada dissapte passat á la tarde. Per lo tant, sols direm que va deixarnos satisfets la senyoreta que feya la part de *Blanca* (sentim no saber com se diu) y que 's van distingir los Srs. Mestres en lo *Guillem*, Barba (pare) en lo *Llätzer* y Comas en lo *Marqués*, vejentse tots aplaudits.

La direcció molt cuidada, á cárrech de 'ls senyors Barba y Mestres.

No sabem perque hi ha dos directors en una mateixa obra: no ho havíam vist may.

L' ARPA.—Dissapte *La flor de la montanya y Las tres alegrías*. En la primera, bè 'ls Srs. Mallorquí, Carbonell, Masriera y Carmelo; bè 'l Sr. Barris, per mes que la part de *Ricardo* no es de 'l seu carácter; regular la dama (que hauría estat millor si hagués estudiat mes son paper), y 'ls demés fluixets en son treball.

Lo conjunt, descuidat. No s' hi val á riurer en escenas casi trágicas.

La pessa no la vam véurer: era molt tart.—P.

CASSINO ARTESÁ (Gracia).—Lo dissapte día 8, tingué lloch lo benefici de la Sra. Amigó, posantse en escena 'l drama *El registro de la policía*, ab una execució acertada. Entre 'ls que mes s' hi distingiren signé 'l Sr. Cabré que interpretá 'l *Coixet* d' una manera acabada.

També la beneficiada va ser aplaudida y obsequiada ab algún regalo.

TERTULIA SERRA (Gracia).—L' última funció donada en lo local de La Granada, 's veje concorreguda. En la obra *Arte y corazón*, s' hi distingí la senyoreta Adelina Sala, que per deferencia á la societat va pendre'hi part. També 'l Sr. Martí va estar bastant bè en lo difícil paper de *Antonio*. A mes se posá *A ca' la modista*, y acabá la funció ab ball de societat.

LA LIRA GRACIENSE.—Dissapte passat se representá *El Monaguillo y Toros de puntas*. Los joves que hi van pèndrer part se coneixia que eran molt novells: no obstant, la concurrencia va riurer á discreció y aplaudí en algunas escenas.—R. M.

SALÓ DE DESCANS

Dissapte vinent comensará la temporada en lo teatro Romea. La companyia ha sufert pocas modificacions, continuant en la mateixa las aplaudidas actrius senyoras Parreño, Monner, Clemente (Adela), Blanca, 'l primer galán Sr. Bonaplata y 'ls actors Srs. Soler, Capdevila (J.), Goula, Fuentes, Santolaria, Labastida y Capdevila (Ll.).

La primera dama será, com tenim dit, la notable actriu D.ª Carlota de Mena y en lloch de 'l Sr. Martí ha sigut contractat lo primer barba D. Antón Serrallera.

La Sra. Mena 's presentarà desempenyant la protagonista de 'l drama *Adriana*.

—I a temporada de 'l teatro catalá de Novedats no comensará fins a'l 8 ó 10 de Octubre. En son día publicarem la llista de 'l personal y de las novas obras que pensa estrenar la empresa.

—La aplaudida dama jove D.ª Candelaria Tarés, apenes arribada de Palamós, en qual població ha permanescut llarga temporada formant part de la companyia de 'l

Sr. Ortega, ha treballat en algunas societats particulars y demá, ab la 'ra. Antigas, marxará á Vich á donar una representació de'l drama *Lo Didot*.

Dintre pocs dias la Sra. Tarès marxará contractada á Tarragona.

—Es esperada de'l 20 al 24 de'l corrent la simpática tiple Srta. D.ª Adela Gasull, que ha cantat últimament en Buenos Aires y Montevideo. La Srta. Gasull, paisana nostra que té simpatías per tot allà ahont canta, está contractada com á segona tiple en lo teatro Real de Madrid per la temporada vinent.

—Aghrahim á nostre colaborador Sr. Pont y Espasa, la atenció d'havernos enviat un exemplar de son juguet cómic, titulat *Per contradicció*.

—Tres artistas catalanas cantarán en lo teatro d'ópera de Odessa, en la vinent temporada: la soprano Elena Bordaiba, la contralt Concepció Mas y la diva Josephina Huguet de Arnold. Aquésta, qual carrera es una serie no interrompuda de senyalats triunfos artistichs, debutará ab *Lucia di Lammermoor*, que canta admirablement, y creará la *Lakmé* de'l Mre. Dehbes.

La Sra. Huguet, s'ha conquistat un gran nom en lo món musical desde que en varios teatros d'Europa y d'América ha entusiasmát ab son notable talent y sa preciosa veu, havent completat sa celebritat en lo teatro Real de Madrid, durant l'última temporada, ahont va ser festejadíssima a'l cantar *Falstaff* de Verdi, y *Fidelio*, de Bethowen.

Creym que l'empressari sir Garfield ha fet ab la Huguet, una gran adquisició.

—Nostre aplauso á altres cantants de Catalunya. Lo dirijim á la Sra. Bonaplata de Bau, ab motiu de l'èxit que ha alcansat en lo teatro Principal de Cádiz, en lo que ha merescut una favorable acullida per la manera inmillorable com ha cantat *Aida* y altrás óperas.

Ab igual motiu felicitem a'l distingit baix Sr. Merolés.

—Los Srs. Vehils y Labán han surtit ja en direcció á Oviedo, á fi de comensar en aquell teatro la temporada lírica.

—S'ha posat á la venda la 3.ª edició de la pessa *Celos d'un Rey*, que estaba agotada.

—La aplaudida actriu D.ª Adela Antigas y 'l seu marit D. Ramón Barba, han sigut escripturats per la empresa de'l teatro de Mataró, de quina companyia formarán part desde 'l mes entrant. Tambè veyem qu'está contractat lo primer barba Sr. Martí.

—Lo Jurat de l Certámen humorístich de *La Séba* 'ns participa que demá passat, dilluns, publicarà 'l fallo de las composicions rebudas, com aixís mateix l' hora y local ahont tindrà lloch la repartició de premis.

—Avuy donem las cubertas de la comedia *La Samatruquis* y queda l'obra acabada.

Las personas que la vulgan tenir enquadernada, podran entregar desde dilluns pròxim, los fulls que tingan (en bon estat) y 10 céntims en nostra Administració, y se 'ls donará un exemplar enquadernat.

—La distingida societat *Ateneo Constancia* celebrarà 'l benefici de 'l director D. Joseph Plácido, avuy dissapte, posant en escena 'l drama en 3 actes *Mar y cielo* y la joguina catalana *Pippo y Moscota*.

Creym que dita funció será concorreguda pe 'l públich que acut sempre á favorir lo local de 'l Ateneo.

—Ab motiu de la festa major de Moncada, 'l día 7 va donarse una magnífica funció en lo teatro Colón, que va ser molt concorreguda y un èxit per senyoretas aficionadas y pe'ls aficionats que treballaren baix la direcció de'l reputat mestre Sr. Vallcorba.

Las obras són castellanas; pero la vetllada pót considerarse un aconeximent catalanista, per quant las senyoretas Pacheco, Mora, Chacón, los Srs. Colomé, Camaló, León y las elegants Srtas. Esplugas, Llobera, Menal, Sanz, Vallcorba, Villasante y Vilaseca, formán part de la colonia catalana que allí estiuheja.

Totas van treballar ab gracia y acert, lluhint las primerament citadas y 'ls joves espressats notables facultats artísticas en las sarsuelas *El duo de La Africana*, y *R. R.*, com en la pessa *De tiros largos*.

Los Srs. León y Camaló van dirigir dos produccions despenyantlas ab acert ab las Srtas. Chacon (María) y Mora.

En *El duo de La Africana*, la gloria y 'ls aplausos correspongueren a'l tenor Sr. Colomé, que va demostrar qualitats superiors á las de alguns artistas de sarsuela, a'l Sr. Camaló per la bona interpretació que sapigué donar a'l *Empresario*, á las dos senyoretas y a'ls Srs. León, Finet y Pons. ¡Ah! y a'l coro que era format per las aficionadas de que primer hem parlat.

Tots foren aplaudits, conquistantse una ovació 'l senyor Vallcorba per l'interès y acert en la direcció.

La funció va satisfer de 'l tot.

—Ha arribat lo distingit director de escena y primer galán D. Ricardo Simó, la dama Sra. Raso y 'l seu fill, junt ab lo galán jove D. Joseph Fages, que han treballat ab molt aplauso en lo teatro de Blanes.

—Tambè ha retornat de Banyolas lo segon galán don Ricardo García.

—Lo diari *El Diluvio* emprén una campanya contra 'l teatro de Catalunya (Eldorado) y busca com á pretext las reformas que s'hi fan. Pero apoya'sos arguments en una mentida, dient que en lo saló de descans hi ha 'l café. ¿Li ha vist algú? ¿Dónde está la pastora? ¿quina 'n porta de cap?

—Se parla de la formació de companyias de vers pera 'l teatro de Sans (Familiar Obrera) y Circo Espanyol.

No citem avuy noms perque, no 'sent segurs encara, alguns ajustos, no volem incorrer en equivocacions ni ser indiscrets.

—Lo *Centro Condal* ha inaugurat los grans balls ab orquesta en lo teatro de l Olimpo, haventne donat un de molt lluhit lo diumenje día 9, que va ser concorregut, abundanthi las noyas guapas y elegants.

Aquet nou Centre compte, segons noticias, ab mes de 200 socis.

—Hem vist anunciat en los programas de 'l teatro Moratin, de Gracia que ha sigut novament contractada la aplaudida tiple Srta. Pinós.

CAVILACIONES

XARADA

Fa un any surtí de *Quart-dos* en direcció á una *hu-segona* de las móltras qu'hi ha á *total*, *ters* Valentí Vilanova. Pero a'l serne prop d'aquella, *dos* tenir quimera tanta, que, deixant á sos companys tot seguit *dos* torná enerra.

ECHÉVARRÍA.

RÓMBO

Primera ratlla, horisontal y vertical, consonant; segona, cosa de llor; tercera, en los arbres; quarta, diminutiu de nom propi; quinta, 'n tinch si escrich; sexta, si escrich ho faig; séptima, consonant.

Ego Ego.

SOBRE D' ENVIO

C. Roig y Negre

PIEROLA

á

Maria Solanes

CLOT.

Formar ab aquestas lletras degudament combinadas, cinch noms d'home.

C. ROIG Y NEGRE.

TERS DE SILABAS

Primera ratlla, vertical y horisontal, població catalana; segona, idem; tercera, eyna de cuyna.

J. TOMAS MATEU.

Han enviat las solucions de 'l número 191 los Srs. J. Blanch D., A. Vilalta y Jo Mateix, que, per haver enviat las de 'l número 190, han guanyat lo premi ofert, consistent en las obras publicadas per folletí durant aquest any. Poden recullir las en Administració desde dilluns vinent.

A mes de dits senyors han remés solucions exactas de 'l núm 191, los que firman Cap de Trons, Valentí Giménez, R. Escoda Puig, Pep Xerrayre, Noma Renrot (de Sabadell), Jaume Padró, Provatis (de Llagostera), Valls, Serret, Q. Gracia, Noy de Solsona, B. Barba, Millet y Carlos Roca.

Aquet no 's pót inclúrer entre 'ls que las han enviat totes, per quant ell es 'l autor de 'l logogrifo numérich publicat en dit núm 191. Per lo tant, ha endevinat sols la tarjeta, qual solució han enviat també 'ls Srs. Simon de 'l Sol, Pal y Trocas, J. Rovira, Un de 'l Olla, A. B. C. y Carquinyoli.

Tots aquets y altres que no hajin enviat encara las de 'l núm 191, poden estar compresos entre 'ls que las endevinin totes, enviantlas avans de 'l dia 20 de 'l corrent; puig á fi de facilitar qu' augmenti 'l número d' endevinayres, avuy no 's publican las solucions y aniran en un número vinent.

S' han d' enviar á la Administració (Tallers, 45, primer.)

Com á distinció que s' otorga a 'ls aficionats á endevinar cavilacions, se publicará en lo N.º 200 de Lo TEATRO CATALA, 'l retrato de tres de 'ls que envihin las solucions de las de 'l número 191, de 'l present y de 'ls núms. 193, 194, 195, 196 y 197, segons las reglas que 's van insertar en lo periódich de l dia 9 de 'l mes actual.

CORRESPONDENCIA

J. T y R: 'l una es molt llarga y 'l altra no 'ns agrada. — Angelina: voldríam cosa millor, que vosté'n sab. — Gorreta (Badalona): 'ls retratos á la ploma 'ls volem fets en sonet. — A. Pallejá: casi no 's pot aprofitar res. — C. Roig, J. Tomás, Chiribití, Manrich Bibbils, Camilo G. Carré, J. Subirana (Vich) Ego Ego, Sach de gemechs, Quim, Joseph Cabruja y Tomás J. Sellés: anirá alguna cosa. — Cap de trons. J. Blanch D., C. Roca: cavilacions de ostés, fins a 'l núm. 198 no, pera que puguin obtir á la distinció de que se 'ls publiqui 'l retrato. — L. Ferrandis: estranyem son mutisme. — Perlimplín (Arenys) y mes lo de vosté. — J. Bleda: ¿que la té a 'l clatell? — J. Roig net: afeixix una y avans de la t a 'l seu apellido. — J. Roig (Real vila de Port de la Selva): l' assumpto no té interés pe 'l públich; la forma 'ns agrada; de modo que, á no ser per aquella circumstancia, publicaríam sa Carta desclosa. — N. Renrot (Sabadell): envihi 'ls números ab un sello de céatim; los marcarem y li serán retornats. — Echevarría: admès, anirá casi tot.

Imp. Pujol y C.ª - Tallers, 45, Barcelona

Sastrería de teatros, de E. Vasallo Malatesta, Asalto, 14.

Botiga de calsat de **Francisco Grau**, Plassa de Santa Ana, 23.

Magatzem de pells de **J. Pous**, Princesa, 13.

Fotografia de **A. S. (Xatart)**, Carme, 3, tercer.

Sastrería de teatros de **J. Guitart** successor de Fernando Doménech (a) Ros. S. Rafel, 16, 1.º.

Taller de atrés de **E. Vidal**, Ronda S. Pau, 48.

Successors de T. Vidal, Consulat, 15. (Casa fundada en 1812.) Gran magatzem de matalassos.

La Zapatería de Carreras

establecida hasta hoy en la

RIERA BAJA, NÚM. 21

se ha trasladado á la

Calle de San Pablo, número 4

Gran surtido de calzado superior

Calzado de época para artistas de teatro

SANTASUSANA

Máquinas de cusir. — Máquinas de fer mitja'

Aparatos per' pèndrer dutxas

PREUS SENS COMPETENCIA

Taller per' adobar tota classe de máquinas. Se ven á plastos y al comptat.

Carme, 33. — Barcelona

Construcció de Teatros

SERVEY COMPLERT Y BÓ

per' guardaropias

Per' informes y detalls dirigirse a 'l carrer de

Estruch, 11, fustería

BARCELONA

PERRUCAS Y POSTISSOS
de tota classe per' TEATROS

GRAN SALÓ

per' afeitar, rissar y tallar cabells en la

Perruquería de VICENS GARCÍA

Conde del Asalto, 6, principal

Casa establerta desde 1840

Ayuntamiento de Madrid

A CASARSE TOCAN

Por 30 duros el mobiliario siguiente:

Una cama Viena (matrimonio), un somier muelles (matrimonio), una cómoda con mármol, seis sillas regilla, una mesa noche con marmol, una mesa comedor, seis sillas comedor, un elegante espejo y perchas

Además hay camas de Viena á 20 pesetas, y de matrimonio á 35. Sillas de regilla á 44 pesetas docena. Juegos de Lavabo Viena mármol á 24 y gran surtido de muebles de todas clases á precios de fábrica.

LA IMPERIAL, Conde del Asalto, 25
BARCELONA

ALMACEN DE MÚSICA

DE

Juan Ayné

Fernando VII, 51 y 53 y Call, 22

BARCELONA

PIANOS

SUPERIORES
NACIONALES Y EXTRANJEROS

ARMONIUMS ECONOMICOS

Arxiu y copistería

DE

FRANCESCH PEREZ POL

Roig, 24, Entresuelo

Orquesta de 'ls Catalans

DIRIGIDA PER

D. ROMUALDO ZUBIELLOQUI

Per' ajustos dirigirse

Sepúlveda, 190 - 3.º

BARCELONA